

וְזֶהוּ וְעָשׂוּ לִי מִקִּדְשׁ וּשְׁכֵנֹתַי בְּתוֹכְכֶם, בְּתוֹכּוֹ לֹא נֹאמַר אֲלֵא בְּתוֹכְכֶם בְּתוֹךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, דְּבִכָּל או"א [אֶחָד וְאֶחָד] כַּאֲשֶׁר מִהִפֵּךְ מִחֲשׂוֹכָא לְנִהוּרָא הָרִי אֶסְתַּלַּק יִקְרָא דְקוּב"ה [דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא] בְּכוּלְהוּ עֲלָמִין, שְׁנַעֲשֶׂה יִתְרוֹן הָאוֹר, דְּהָאוֹר מֵאִיר בְּגִילוּי, וְזֶהוּ עֲצֵי שְׁטִים, שֶׁהוּא מָה שְׁנַתְבָּרַר מִהֲשָׁטוֹת דְּלַעו"ז [דְּלַעֲמַת זֶה], וְזֶהוּ ג"כ [גַּם כֵּן] שְׁנִקְרָאִים קְרָשִׁים, שֶׁהוּא מָה שְׁמַתְבָּרַר מִשְׁק"ר וְקָש"ר, וּמִבִּירוּר זֶה נַעֲשֶׂה קְרָשֵׁי הַמְשָׁכָן. וּבַעֲבוּדָה הוּא מָה שֶׁעַל יְדֵי [שְׁעַל יְדֵי] הָעֶסֶק בְּתוֹרָה וְקִיּוּם הַמִּצְוֹת מְהַפְּכִים הַהֲרֵגֵשׁ דְּעוֹלָם (דְּעָם וּוְעֵלְט גַּעֲפִיָהּ) עַל הַרְגֵשׁ אֱלוֹקֵי, וְהֵינּוּ דְּהֲרֵגֵשׁ הָעוֹלָם הוּא לְמַטָּה מִן הַדַּעַת כַּנ"ל, הִנֵּה ע"י [עַל יְדֵי] הַהֲתַעֲסָקוֹת בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת מְהַפְּכִים לְנִהוּרָא, אִזּוּ מַעַן זֶאֱל דְּעָרָה עָרֵן דְּעָם נוֹעַם עָרִיבוֹת שְׁבָקִיּוּם הַמִּצְוֹת וְלִמּוּד הַתּוֹרָה. וְזֶהוּ בְּאִתִּי לְגַנְי לְגַנּוּנֵי, לְמָקוֹם שֶׁהִי' עֲקָרוֹ בְּתַחֲלָה, דְּתַחֲלַת הַכּוּוֹנָה בְּבְרִיאַת וְהַתְּהוּוֹת הָעוֹלָמוֹת הוּא מָה שְׁנַתְאָוָה הַקַּב"ה לְהִיּוֹת לוֹ יִתְ[בְּרַךְ] דִּינָה בְּתַחֲתוֹנִים, ע"י [עַל יְדֵי] עֲבוּדַת הָאָדָם בְּבַחֲיַנַּת אֲתַכְפִּיא וְאֲתַהֲפָכָא, הִנֵּה הָאָדָם שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כֵּן, הִיּוֹשְׁבַת בְּגַנְיִים, דְּגַנְיִים הֵם ב' בְּחִי[נוֹת] ג"ע [גַּן עֵדֶן] כַּנ"ל ג"ע הַתַּחֲתוֹן וּג"ע הָעֲלִיּוֹן, כָּל אֶחָד לְפִי מְדַרְיַגַּת עֲבוּדָתוֹ הֵם חֲבָרִים (דְּלַפְעָמִים נִשְׁמָה מִנְשָׁמָה נֹאצְלַת כו'), הַמְקַשְׁיבִים לְקוֹל הָעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת, וְזֶהוּ הַשְּׁמִיעַנִי, שֶׁהֵם הַגּוֹרְמִים עִילוּי בְּמַעֲלַת עֲלִיַּית הַנְּשָׁמוֹת כו', וְזֶהוּ הִיּוֹשְׁבַת בְּגַנְיִים, אָמַר הַקַּב"ה לְכַנְס"י [לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל] אֶת הַפְּזוּרָה בְּגוּלָה וְרוּעָה בְּגַנְיִים שֶׁל אַחֲרִים, וְהוּא ע"ד [עַל דְּרָךְ] דְּכַתִּיב כִּי כַּאֲרַבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם פִּרְשְׁתִּי אֶתְכֶם כו', וּבְכ"ז [וּבְכָל זֹאת] יוֹשְׁבַת בְּבִתִּי כְּנִסְיוֹת וּבִתִּי מְדַרְשׁוֹת לְעֶסֶק בְּתוֹרָה, וּבְפִרְט קְבִיעוֹת עֵתִים לְתוֹרָה בְּרַבִּים, הִנֵּה הַחֲבָרִים שֶׁהֵם מְלֹאכֵי הַשָּׂרֵת שְׁנִקְ[רָאִים] חֲבָרִים, לְפִי שְׂאִין בִּינֵיהֶם לֹא קִנְיָה וְלֹא שְׁנֵאָה וְלֹא תַחֲרוֹת מְקַשְׁיבִים לְקוֹלָהּ כו'. וְעַש"ז [וְעַל שֵׁם זֶה] נִקְרָאִים יִשְׂרָאֵל צְבָאוֹת הוּי' וּכְמ"ש [וּכְמוֹ שְׁכָתוּב] וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יֵצְאוּ כָּל צְבָאוֹת הוּי' מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִנֵּה צְבָאוֹת הוּי' הַכּוּוֹנָה הוּא עַל יִשְׂרָאֵל, וּכְמ"ש [וּכְמוֹ שְׁכָתוּב] וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא הוּי' אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבָאוֹתָם, דְּצ"ל [דְּצָרִיךְ לְהַבִּין] מַהוּ זֶה דִּישְׂרָאֵל נִקְ[רָאִים] צְבָאוֹת הוּי', דְּשֵׁם צְבָאוֹת לֹא נִזְכָּר בְּתוֹרָה, וְכַאֲן קוֹרָא אֶת יִשְׂרָאֵל צְבָאוֹת הוּי'. וְכֵן

ביציאת מצרים מזכיר לצבאותם דוקא, וכמ"ש [וכמו שכתוב] כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים. אלא דצבא יש בו ג' פ' [רושים], א' ל' [שוזן] חיל, ב' זמן מגבל וכמ"ש [וכמו שכתוב] והלוא צבא לאנוש עלי ארץ וגו' והג' מל' [שוזן] צביון וכדרז"ל [וכדרשת רבותינו זכרונם לברכה] (ר"ה יא א) ע"פ [על פסוק] ויכולו השמים כו' צבאם לצביונם נבראו, והפ' [רוש] דנש"י [דנשמות ישראל] אם שהם חלוקים במדריגתם, בעלי השגה שהם מארי תורה ומארי רזין וסודות עילאין מארי חוכמתא, וישנם אנשים פשוטים, והם רק מארי עובדין טבין, שמקיימים את התומ"צ [התורה ומצות] בתמימות, גם עוסקים איש איש בעבודתו לפי ערכו בתמכין דאורייתא בגופם ובממונם וכו' הנה זהו צביונם שזהו תכלית היופי מה שכלול מרבוי גוונים, דגוון אחד הרי אין בו יופי, ודוקא ריבוי גוונים, הרי ממשיכים גילוי בחינת הוי' ע"י [על ידי] עבודתם, וצבא שהוא הגבלה ומועד, הוא ע"ד [על דרך] ימים יוצרו ולוא אחד כו', דצבא לאנוש עלי ארץ דלכל אדם הרי יש לו זמן קבוע דימים יוצרו, וכאשר משלים ימיו בעבודת הפירורים באתכפיא ואתהפכא, אז הוא בכלל צבאות הוי'. וזהו ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות הוי' מארץ מצרים, דצבאות הוי' הם ישראל, שע"י [שעל ידי] עבודת הפירורים באתכפיא ואתהפכא הנה הם מבררים ומזככים את העולם, דעושים מקשר קרש והיינו דמהקשר דעולם, דמה שהעולם מראה את עצמו למציאות הרי זה שקר, וכידוע דעיקר הוא החיות המח' אותו, הנה כאשר לומדים תורה ומקיימים את המצות נתהפר לקרש, שהוא מעצי שטים עומדים ומחברים אור א"ס [אין סוף] כו', ולכן נק' [ראים] בשם צבאות הוי' שהם מגלים וממשיכים גילוי ה', וצבא הוא זמן מוגבל, דכל עבודתם אשר בהימים יוצרו שניתן לכל אחד ואחד, יהי' לו אחד שיאיר ויתגלה ע"י [על ידי] עבודתו בחי' [נת] ד' אחד.

קיצור. ימשיך דקשר ושקר דעולם נהפך לקרש המשכן, ועי"ז [ועל ידי זה] באתי לגנוני, וחברים מקשיבים כו'. עש"ז [על שם זה] נק' [ראים] ישראל צבאות ל' [שוזן] חיל זמן צביון.